

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗
ทำไมถึงเลวร้ายขนาดนี้มนุษย์เรา

หลวงตา หนังสือพิมพ์ก็ไว้อ่านข่าวความจริงออกมาจากความชั่วคนชั่ว ความดีคนดี
 ออกมาอ่านให้ฟัง เอ้อว่าไปเลย

ผู้กำกับ จากหนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย (๒๐ ก.ค.๔๗) หัวข้อเรื่อง

อนาถใจเรื่องพระทั้งมหาทั้งเจ้าคุณล้วนแต่เปรตทั้งนั้น (ตอน ๑)

ทนไม่ไหวอีกแล้วครับ จึงขอเขียนถึงพระเปรตสองสามตัว ที่มันคอยยุแหย่คอย
 ตะแบงตะป็น จนวงการพระศาสนาหม่อมองมาตลอด เจ้าพระเปรต(แปลว่า เปรตห่ม
 ผ้าเหลืองนะครับ) สองสามตัวนี้ ทำไมสังคมชาวพุทธที่ขอบพุดกันเสมอว่า สังคมแห่ง
 นักปราชญ์ จึงไม่เคยจัดการกับมันสักที

เปรตตัวหนึ่งเป็นพระมหา ชื่อก็แปลก ๆ ชื่อไทยก็ไม่ใช่ ฝรั่งเศสก็ไม่เชิง ชื่อค่อนข้าง ไป
 ทางเขมรเสียส่วนมาก

เจ้าคุณตัวหนึ่งก็ถือว่าเป็นนักปฏิบัติ คือคอยยุแหย่ลูกศิษย์ลูกหาชั้นเปรียญ ให้คอย
 ทำลายพระสายวัดป่า โดยดูเหมือนจะให้ฆ่าพระป่าเสียให้หมดประเทศ ฆ่าหมด คงไปนุ่ง
 เนาะ ล่าสุดเจ้าคุณเปรตนี้(แปลว่า เปรตมีวาสนาได้เป็นเจ้าคุณ) ได้เงินจากองค์กรพัฒนา
 เอกชนมา ๔ ล้านบาท ให้มาเคลื่อนไหวเรื่องกฎหมายสงฆ์อะไรนี่ที่ผ่านมาแล้ว ปรากฏว่า
 เจ้าคุณเปรตตัวนี้ ควักเงินที่ได้มาออกมาเพียงล้านเดียว แล้วทำท่ากระหึ้นกระหือรือปลุก
 ระดมพระที่เรียนหนังสือ พระท่องตำรา ให้หาเรื่องตีศีรษะพระป่าให้ได้

แต่ในวันนี้พระบ้ำทั้งหลายไม่ลงไม้ลงมือ ไม่งั้นชาวคงดิ่งไปทั่วโลกแน่

เปรตอีกตัวนี้ก็ไม่ใช่พระ(แปลว่า ไม่ได้ห่มผ้าเหลือง) แต่เป็นตัวคอยหาเงินจาก
 องค์กรนั้นองค์กรนี้มาเคลื่อนไหว ในนามชมรมอะไรก็ไม่ทราบ แจ้ว ๆ ว่าชื่อองค์กรเหมือน
 รักพระศาสนาเสียเต็มประดา เปรตตัวที่สามนี้ตัวร้ายครับ เพราะคอยจะหาเหยื่อไปให้เจ้า
 เปรตตัวมหากับเปรตตัวเจ้าคุณเสมอ ซึ่งยังเป็นที่ยังสงสัยกันว่า เหยื่อที่หามาปรนเปรอนี้มี สี่
 กากี้ นักศึกษา รวมอยู่ด้วยหรือไม่

คือเจ้าเปรตมหากับเปรตเจ้าคุณสองตัวนี้ยังหนุ่มยังแน่นอยู่มากครับ ใอันนั้นก็ยังแข็ง
 โตอยู่ได้ทุกเช้าวันนั้นแหละ วิสัยเปรตก็ชอบเสพเมถุนยิ่งกว่าอะไร ก็เลยเป็นที่สงสัยกันว่า
 เปรตใหญ่สองตัวนี้ ได้เสพเมถุนเป็นกิจวัตรหรือไม่

คนเขาพูดกันว่า เปรตมหาชื่อเหมือนเขมรนั่น ชอบนักศึกษาสาวประเภท เด็ก พาดิษย์ ส่วนเปรตเจ้าคุณนั่นชอบประเภท มีผิวแล้วเป็นสำคัญ

ประการสำคัญคือเปรตมหาตัวนี้ มันเอาได้ทั้งสองแบบ เป็นแบบเดียวกันก็ได้ ต่าง เพศก็ได้ และเจ้าเปรตสองตัวนี้เป็นลูกศิษย์สายตรงของเจ้าคุณไข่มุกนี่เอง คนในวงการพระเขา บอกผม แต่ผมเขียนไม่ได้

มันเกินไปแล้วครับท่านผู้ชมที่เคารพ เกินไปแล้ว วันนี้ก็เรื่องพระเรื่องเจ้า เรื่องของ การศาสนา

ผมบอกแต่เมื่อหลายเดือนก่อนในคอลัมน์นี้ว่า ผมจะเลิกเขียนเรื่องพระเด็ดขาด เลิกเขียนเพราะคุณแม่ขอร้อง กลัวผมตายทำไปแล้วไม่ได้พูดได้เกิด

แต่วันนี้ถึงแม่คุณแม่จะขอร้องผม ผมก็ไม่สนละครับ

ทางแก้ทางเดียวคือคุณแม่ของผม คุณน้องของผม และสหายทางธรรมของคุณแม่ก็ อ่านตรงนี้ก็แล้วกัน

เหตุที่ต้องมาเขียนเรื่องพระอีกก็ด้วย

ประการหนึ่ง พระเปรต(หรือเปรตพระ) คงนึกว่าไม่มีใครรู้ทันมัน และคงไม่อยากจะ ยุ่งเรื่องของมันกระมัง โดยเฉพาะเจ้าคุณเปรตกับมหาเปรตสองตัวนั้น

ประการหนึ่ง คงนึกว่าคนไทยทุกคนจะเป็นแต่ประเภทชั่วช้างี่เง่า(พ่อ) มันกระมัง จึงทำอะไรไม่เคยนึกถึงใจคนนับถือพุทธศาสนาเป็นสรณะเลย

คนไทยก็เหลือเกิน กลัวแต่บาปแต่กรรม แต่ไม่เคยกลัวพระศาสนาจะเสื่อมสูญ

เอาแบบนี้ครับ ทำไมวันนี้ผมเขียนหนังสือมี อารมณ์รัก มากเหลือเกิน อยากรู้ พรงี้มาตามต่อซิ

แสง เสรีธรรม

อนาถใจเรื่องพระทั้งมหาทั้งเจ้าคุณล้วนแต่เปรตทั้งนั้น(ตอน ๒)

เมื่อวานเกิดอารมณ์รักขึ้นมาอีกด้วย นั่งกินเหล้าเมาหัวที่มอยู่ดี ๆ ก็มีกลุ่มบุคคล เหมือนจะแต่งกายภูมิฐานพอสมควรเดินแจกใบปลิวกัน

เห็นเขาเดินแจกใบปลิว ผมก็นึกตามประสาคนบ้า ๆ บอ ๆ อย่างผมว่า คงแจก ใบปลิวเรื่องขายสินค้า หรือแจกเพื่อโปรโมทอะไรซักอย่าง

ไอ้ผมมันพวกขี้เมาครับ วัน ๆ พอเย็นมานั่งถองเหล้าเพื่อไปนรกทุกวัน

ทำไมผมชอบไปนรกมากกว่าสวรรค์ วันหลังผมจะพูดให้ฟัง วันนี้ขอพูดเรื่องใบปลิว นี้ก่อน

คือเห็นกลุ่มคนประมาณ ๖ คน เขาเดินแจกใบปลิวในร้านเหล้าริมทางใกล้ๆ ป้ายรถเมล์ ผมก็นึกตามประสาผมว่า มาอีกแล้ว โปรมโพลีนคำตัวใหม่กันอีกแล้ว

พอเขาเดินมาแจกโต๊ะผม หัวหน้าแกงอีตาอวบปากเปราะแกก็ถามทันทีว่า น้องแจกบัตรลงอ่างเสียชูหรือไง

พวกเราก็รับไว้ครับ(ตามมารยาท) ผมตอนนั้นยังไม่ค่อยเมา เพราะอีตาอวบ อีตาหงอก อีตาเปี้ย กับเสี่ยวผมคือเจ้าโอ มันเมาล่องหน้าไปแล้ว อีตาต็อกก็ยังมีวะทะเลาะกับเมียอยู่

เพราะความไม่เมาของผมนี้แหละ ผมจึงเกิดอาการผิตสังเกตเกิดขึ้น ผิตสังเกตก็เพราะปรกติใบปลิวนี้หากเป็นใบปลิวเรื่องขายสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ เขาก็มีสีสันพอสมควร แต่เจ้าใบปลิวที่คน ๖ คนเดินแจกใบปลิวร้านเหล้านี้ มันเป็นใบปลิวประหลาดครับท่านผู้ชม มันประหลาดเพราะมันมีสีขาวล้วนๆ ผมก็เลยผิตสังเกต

เมื่อผิตสังเกตผมรับมา (โต๊ะผมมีกัน ๙ คน แต่รับมาเพียงใบเดียวเพราะกำลังสนุกกับการกินเหล้ากันอยู่) ก็เลยพลิกดู ฉิบหายครับ มันไม่ใช่ใบปลิวขายสินค้าจริงๆ (เหมือนที่ผมคาดคิดไว้แต่แรก) แต่เป็นใบปลิวนรก ทำไมผมเรียกใบปลิวนรกละท่าน

ผมเรียกใบปลิวนรกเพราะแบบนี้ครับท่านผู้ชม คือมันเป็นใบปลิวหน้าเดียว มีสิ่งที่เรียกว่าตารางหรือชาร์ตอะไรนี้แหละ ในตารางนั้นเขียนไว้ว่า เครือข่ายทำลายพระพุทธศาสนา

รายละเอียดของใบปลิวมีแบบนี้ครับ (คือขอพูดเรื่องรายละเอียดของใบปลิวก่อน) ก่อนผมจะพูดสิ่งที่ผมรู้มาด้วยตนเองท่านผู้ชม บนสุด (คือเขาทำเป็นชาร์ตหรือเป็นแผนผังเหมือนระบบราชการเมืองไทยเราชอบทำกันเวลาเสนอแผน) คือมีคำว่า สันตือโสภบวัก วัตรธรรมกาย

เขาทำเป็นแบบนี้ครับ

สันตือโสภบวัก + วัตรธรรมกาย

แล้วก็โยงลงมาสองทางคือ สายสันตือโสภบวัก โยงถึงสองกลุ่ม สายธรรมกาย โยงถึงสองกลุ่ม

ในกรอบสุดท้าย คือกรอบล่างสุด เขาเขียนแบบนี้ครับ

ทำลายพระพุทธศาสนาให้สิ้นซาก

อ้อ ลืมไป กรอบบนสุด คือกรอบก่อนจะมีกรอบของ สันตือโสภ+วัตรธรรมกาย เขาเขียนหัวเรื่อง (ไม่มีกรอบบังคับ) ว่า ขบวนการทำลายพระศาสนาในเมืองไทย แล้วเขาก็โยงกรอบกัน โยงกรอบเพื่อให้เห็นภาพว่าอะไรเป็นอะไร

พຽ່ງนี้ะครັບ พຽ່ງนี้มาดูว่า ขบวนการอัปรียัจญ์ไรเขาทำอย่างไรไปปลิวนั้น

แสง เสรีธรรม

อนาถใจเรื่องพระทั้งมหาทั้งเจ้าคุณล้วนแต่เปรตทั้งนั้น(ตอน ๓)

สิ่งที่เขาโยงกรอบในแผ่นปลิวแผ่นนี้ก็คือ พยายามโยงว่า สำนักสันตือโสภ ของหลวงพ่อพระโพธิรักษ์ (ความจริงมีคนเขาพยายามให้เรียกว่า สมณะโพธิรักษ์นะ เพราะท่านห้ามผ้าไม่เหมือนพระสงฆ์ทั่วๆ ไป คือห้ามกันไปคนละทาง ซึ่งสำนักปฏิบัติธรรมแห่งนี้ถูกการเมืองเล่นงานเข้าอย่างจัง จากฝีมือสื่อสารมวลชน และอดีตเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการคนหนึ่ง

เรื่องสันตือโสภนี่พูดแล้วยาวครັบ ในที่นี้ขอละไว้ก่อน วันหลังจะเก็บมาพูดให้ฟัง คนโยง(คนทำไปปลิวนั้นนะ) เขาโยงว่า แผนการล้มพระพุทธศาสนาไปด้วยกันสองทางคือ สำนักสันตือโสภกับวัดพระธรรมกาย

แล้วเขาก็โยงต่อไปว่า สำนักสันตือโสภมีใครเป็นหัวหอก และวัดพระธรรมกายมีใครเป็นหัวหอก ใครเห็นไปปลิวใบนี้แล้ว หากพอมีกินในเรื่องพระ หากติดตามข่าวเรื่องพระจะฆ่าพระมามั่ง ผมว่าเขาพอจะมองเห็นภาพอยู่ตอก คือเห็นภาพว่า ไอ้คนทำไปปลิวชุดนี้นี่นะ แม่งโคตรบ้องตื้น และไม่รู้ทำไรเหวอะไรเลย คิดบ้าๆ อะไรออกมา ทำบ้าๆ อะไรออกมากัน หรืออัปรียัจญ์ไรชน (หรือพระก็ไม่รู้) แม่งเอ๊ย

มันเรื่องบ้าอะไรไปโยงเรื่องสำนักสันตือโสภมาใส่กับวัดพระธรรมกาย หรือโยงวัดพระธรรมกายไปใส่กับสันตือโสภ

โดยเฉพาะหัวหอกของทั้งสองสำนัก(ตามไปปลิวที่โยงเป็นตารางนั้นนะ) คือคนหนึ่งเป็นอดีตนักการเมืองใหญ่ คนหนึ่งเป็นนักกฎหมายที่มีชื่อเสียง คนสองคนนี้เท่าที่ผมรู้ ผมไม่เคยเห็นเขาคู่กันเลยด้วยซ้ำไป

โดยเฉพาะนักกฎหมายคนนั้น คนที่คนทำไปปลิวเขาพยายามโยงว่าเป็นคนของวัดพระธรรมกายนั้น นักกฎหมายคนนี้เขาไม่เคยวุ่นวายเรื่องวัดไหนๆ เลยท่านผู้ชม เพราะเขาคืออดีตลูกศิษย์วัตรระฆังโฆสิตาราม และเป็นนักธุรกิจมืออาชีพ เป็นนักเขียนมืออาชีพมาตั้งแต่เรียนเตรียมอุดมโนนแล้ว วันนี้ก็ยังเป็นนักเขียน นักคอลัมน์นิสต์อยู่ในหนังสือพิมพ์รายวันตั้งสองสามเล่ม และเพิ่งจะเขียนมหากาพย์สามก๊ก ฉบับของเขาเองเสร็จไป

คน ๆ นี้เขามีครูบาอาจารย์เป็นพระสายใต้ เป็นพระสายปฏิบัติ และเป็นพุทธแท้มาแต่ไหนแต่ไร

คน ๆ นี้เขานักยุทธศาสตร์ทางการเมือง เป็นนักยุทธวิธีทางธุรกิจ และเป็นนักกฎหมายมีระดับ ๑ ใน ๑๐ ชั้นอ่องของเมืองไทย

ผมไม่เคยเห็นเขาไปวุ่นวายอะไรกับเรื่องของพระเลยไม่ว่าจะวัดไหน สำนักอะไร แล้วทำไมคนทำใบปลิวไปกล่าวหาเขาโดยไม่มีเหตุผลไม่มีที่มาที่ไปแบบนั้น หรือเห็นวาทอนันต์ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรี มาดูแลสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ก็เลยคิดแหม่งมันเองเสียเลย โยงแหม่งมันเอง(ตามใจนึก) เสียเลย

ทุเรศครับคนทำใบปลิวครั้งนี้ ผมว่าไม่ใช่ใครดอก ก็มหาบ้าตัวหนึ่งกับเจ้าคุณปรตคนหนึ่งนั่นแหละ

เหลือเกิน เหลือเกินจริง ๆ พวกบ้าพวกนี้ หรือจะเรียกให้ถูกก็คือไอ้พระปรตพวกนี้ แหม่งมันคิดอะไรกันทำอะไรกันหรือ หรือพวกมันนึกว่าพระพุทธศาสนาเป็นของพวกมันคนเดียวกุ่มเดียวหรืออะไร

คิดถึงคนบ้านนอกคอกนาอย่างแม่ผม โคตรเหง้าศักราชผมมั่งชิ คิดถึงคนบ้านนอก คิดถึงคนไทยทั้งระบบที่เขาแสนจะเทิดทูนศรัทธาพระ ศรัทธาพระศาสนาเสียมั่งชิ ไอ้พวกมหาปรตพวกนี้ เจ้าคุณนรพวกนี้มันคิดอย่างไรหรือ หรือแหม่งมันนึกว่านั่งดูหนังฟังเพลงอยู่วัดก็มีคนเอาข้าวเอาปลาไปให้แดก เอาเงินเอาทองไปให้ใช้หรืออย่างไร

เหลือเกินครับ ผมสุดจะเหลือทนกับพระท่า ๆ เหว ๆ พวกนี้แล้ว

คงนึกละชิทำ ว่าผมไม่รู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องพระเลย ผมนี้มีประสบการณ์ตรง เน้นประสบการณ์ตรงกับพวกพระในต่างประเทศ (คือพระไทยในต่างประเทศ) มานักต่อนักแล้ว

แสง เสรีธรรม

หลวงตา พวกแจกใบปลิว มีเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือใครต่อใครไปคอยสอดส่องตามเรื่องราวเหล่านี้บ้างหรือเปล่า มีไหม ผู้รักษาความสงบของชาติมีไหมที่จะสอดส่องตามเรื่องเหล่านี้ เพราะเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องร้ายแรงมากต่อชาติ ต่อศาสนา ต่อพระมหากษัตริย์ เกี่ยวโยงกันหมดผู้มาทำเช่นนี้ แล้วคนดีที่รักษาชาติ ศาสนา มหากษัตริย์ ซึ่งเป็นผู้รักษาสมบัติอันล้ำค่านี้ จะไม่สอดส่องมองดูบ้างหรือ เราอยากถามอย่างนั้น เรามันอดคิดไม่ได้

คิดตั้งแต่กระจอน แต่ก่อนเราไม่นึกว่ามันเป็นสัตว์ร้ายกาจที่สุดต่อสัตว์ทั้งหลายนะ เห็นแวบ ๆ เราเดินจงกรมอยู่ มันมาฉวยลูกไก่ไปกิน เอ๊ะ ทำไมมันถึงทำอย่างนี้ เราดู ก็

ยิ่งสังเกตเข้าไปอีก จนจับได้ว่ากระจ๊อนนี้เป็นภัยต่อลูกไก่ ลูกกระแต หรือลูกหนูอะไรก็แล้วแต่ เป็นภัยมากที่สุด เพราะฉะนั้นกระแตจึงไม่ปรากฏ ลูกไก่เกิดมาที่แรกขี้เยี้ยๆ กับแม่ บางแม่มีถึง ๙ ตัว ๑๐ ตัวแล้วค่อยหมดไปๆ เวลาโตขึ้นมากับแม่มีเพียงสองสามตัวที่อยู่ในความดูแลของแม่ทั่วถึง นอกจากนั้นมันเอาไปกินหมด แม่อยู่กับลูกเหล่านี้ มันบีบเอาตัวเปลวไปกินๆ เราจับได้ชัดเจนจึงสั่งพระ สั่งใครต่อใครเลย ให้จับกระจ๊อนเหล่านี้เอาไปปล่อยในป่าในดงให้หมด เวลานี้จับไปได้ ๑๑๑ ตัว กระจ๊อนนะ นี่เราสั่ง เพราะสังเกตเหตุการณ์ได้อย่างนี้

เวลานี้กระแตค่อยฟื้นฟูขึ้นมาบ้าง ลูกกระแตกำลังน่ารักๆ มีอยู่ทั่วๆ ไป แล้วลูกไก่อก็ขี้เยี้ยๆ ตั้งแต่จับกระจ๊อนไปปล่อยหมดแล้ว นี่คือความสอดคล้อง เข้าใจหรือเปล่า ความหมายว่าอย่างนั้น ไม่มีอะไรเลยก็ยังต้องดูแลอยู่อย่างนั้น อันนี้ชาติทั้งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีคุณค่าขนาดไหน ทำไมจะไม่ดูแลไม่สอดคล้องกัน เพื่อรักษาสมบัติอันล้ำค่าเหล่านี้ มันจึงเป็นปัญหาอันหนึ่งในใจเป็นเหตุให้ถามเองแหละไม่ใช่อะไร

ส่วนงูนั้นเป็นไปด้วยเหตุผล แต่ก่อนงูนี้ขี้เยี้ยๆ ในวัดตั้งแต่คนไม่ค่อยเข้ามาเกี่ยวข้องกับ กูจงอาจตัวเท่านี้ๆ ขี้เยี้ยอยู่ในวัด กับพระเขาเป็นเพื่อนกัน เพราะเราสั่งพระไว้เรียบร้อยแล้วว่า งูเหล่านี้อย่าไปหยอกไปเล่นกับเขา สั่งเลยไม่ใช่สอนนะ เราจะเล่นทำอะไรก็ตาม เขาจะว่าจริงกับเขาทั้งนั้น แล้วเขาผูกโกรธผูกแค้น เวลาไปที่หลังเขาเห็นเราก่อน แล้วเขาจกบีบเดียว ให้ระวังอย่าเล่นกับเขา เดินไปผ่านไปเขาอยู่ยังงี้ก็ให้เขาอยู่อย่างนั้น แล้วผ่านไปธรรมดาๆ แล้วเขาจะเขื่องเขาจะคั่นกับพระเรา จะไม่เป็นภัย พระท่านก็ปฏิบัติตามนี้ทุกองค์ไปเลย วันหนึ่งเจองูสักเท่าไรพระ งูอยู่ตามนี้ พระอยู่เต็มวัด ผ่านตัวนั้นแล้วผ่านตัวนี้อยู่อย่างนั้น สุดท้ายพระฉันน้ำร้อนอยู่ในครัวไฟเขาก็เข้ามา กูจงอาจขนาดนี้เลื้อยเข้ามา มึงมาทำไมไอ้ขี้ตื้อ มึงจะมากินน้ำร้อนหรือ เขาก็เลื้อยเฉยมาอย่างนั้น เลยกลายเป็นสัตว์เลื้อยในวัดไปเลยนะ พวกกูจงอาจนี้สำคัญ เขื่องต่อคนได้ง่ายมาก

ทีนี้เวลาคนเข้ามาเกี่ยวข้องกับมากเข้าๆ อ้าวไม่ได้การ ทั้งๆ ที่สงสาร เลยต้องได้จับงูเหล่านี้ออกไปปล่อยในภูเขา เช่น วัดถ้ำกลองเพล ในป่าในเขา เจอตัวไหนต้องจับๆ เพื่อรักษาชีวิตของคน อันนี้ออกไปด้วยความจำเป็น เพราะฉะนั้นในวัดนี้จึงไม่มีงู เพราะคนแฟนพ่านอยู่ทั่วไปหมด ไม่รู้ภาษา ตีไม้ตีไปเจอไปแล้วไปหยอกไปเล่นกับมัน มันโกรธแล้วมันผูกอาฆาตไว้แล้ว เราไปที่หลังมันจ้องจะทำเราแล้ว พอทำท่าเลย นี่ละเราถึงได้จับงูออกหมด ในวัดนี้จึงไม่มีงูด้วยเหตุผลอันนี้แหละ แต่ก่อนเลี้ยงไว้เต็มวัด เป็นเพื่อนกับพระไปเลย ต่อมานี่เพราะคนมากเข้าๆ เลยต้องปฏิบัติอย่างนี้

นี่ก็พูดถึงเรื่องความสวดส่องเหมือนกันใช้ไหม ชีวิตคนๆ หนึ่งมีค่าขนาดไหนๆ สัตว์เขาก็อยู่ตามประสาไม่มีราคำราคา ไปทำลายคนทั้งคนที่มีความเสียหายขนาดไหน เราจึงต้องได้จับงูออกไป แล้วพอจับกระจอนออกไปแล้วเวลานี้ พวกกระแต ลูกกระแตมีเยอะนะ มันกินลูกกระแต ลูกหนู ลูกไก่ทั้งหมดเลย เป็นยักษ์เต็มตัว เวลานั้นลูกไก่ขี้เยี้ยๆ นี่คือความสวดส่อง ความสังเกตสังกา อันเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย คนทั้งประเทศ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีคุณค่าขนาดไหน เราอยู่เรารักษาธรรมชาติที่เลิศเลอเหล่านี้ไว้ทั้งนั้นแหละ แล้วทำไมถึงจะปล่อยให้คนแบบเปรตแบบผี เลยเปรตเลยผี ไม่มีราคำราคา เศษมนุษย์เดนมนุษย์อย่างนี้มาทำลายคนทั้งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ที่มีคุณค่ามากได้ลงคอ เราอยากถามว่านั่น เพราะฉะนั้นถึงได้ถามว่า มีผู้สวดส่องดูแลไหมละ เรื่องราวมันเป็นอย่างนั้น

เวลานี้ดูเอาซิเมืองไทยเรา อำนาจของกิเลสตัณหาที่มันรุนแรงมาก ทั้งดื้อทั้งด้านหาญทุกอย่างในสิ่งที่ชั่วช้าลามก ถ้าสิ่งที่ดีไม่สนใจ สิ่งใดที่จะเป็นการทำลายผู้อื่น ซึ่งถือว่าเป็นความสนุกมือของตัวเอง สิ่งนั้นชอบนัก เสาะแสวงหามาก ดังที่หนังสือพิมพ์ออกข่าวนี้ เขาก็เอาความจริงมาออกข่าว เขาไม่ได้พูดคำหยาบ ตัวที่ทำนั้นตัวหยาบที่สุด เสียหายที่สุดคือตัวนั้น เขานำเรื่องนั้นมาประกาศให้ประชาชนทั้งหลายได้ทราบ เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจให้พากันเข้าใจอย่างนี้ เลอะเทอะมาก ฟังแต่ว่าเป็นเปรตเป็นผี เลยพระไปแล้ว เลยเปรตเลยผีไปแล้ว พวกนี้เอาเพศผ้าเหลืองมาใส่เฉยๆ อู๊ย น่าทุเรศนะทุกวันนี้

เขาหมายไว้เลยเขาจะทำลายศาสนา ขึ้นเบื่องตันก็ว่า พระที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เขาจะทำลายอันนี้ก่อน เพราะฉะนั้นกับพระป่ามันถึงถูกโจมตีอยู่เรื่อย ทำลายแบบใดได้มันจะทำลายตลอดเวลาพระป่า ครั้นเวลามาชะมาล้างก็พระป่านั้นละออกมา พระสกปรกกองขี้มันชะล้างกันไต่ยังงาย กองขี้ต่อกองขี้ชะล้างกันไม่ได้ ต้องหาน้ำที่สะอาดมาล้างใช้ไหมละ นี่ก็เหมือนกัน ความเลวคนเลวชะล้างกันไม่ได้แก้กันไม่ตก ต้องเอาน้ำคือความดีคนดีพระดีมาชะมาล้าง ดังที่เห็นนี้แหละ

เรื่องราวยิ่งใหญ่หนาแน่นขึ้นทุกวัน เรายังสวดสังเวชมากนะ คือเราไม่มีอะไรกับใครเลย แนะนำสั่งสอน ธรรมอยู่เหนือทุกอย่าง เอาธรรมมาสอน ไม่ได้เข้าข้างนั้นออกข้างนี้ เราไม่มีอย่างนั้น ความแพ้วความชนะ ความได้ความเสียเราก็ไม่มี ความกล้าก็ไม่มี ความกลัวก็ไม่มี มีแต่ธรรมล้วนๆ สอนด้วยความเมตตาทั้งนั้นทุกวันนี้ อย่างพูดอยู่นี้ก็เหมือนกัน เราไม่เคยที่จะไปติดใจเอาโทษเอากรรมด้วยความเคียดแค้นผู้ใดไม่มีเลย เป็นธรรมล้วนๆ ที่นี้

มันก็อดสลดสังเวชไม่ได้ เมื่อเห็นมันหยาบโผนเลวร้ายจนเกินไป จึงได้นำมาพูดให้ฟัง มันเหลือคำสอนไปแล้วว่ามันแหละ มีอะไรอีกล่ะ

ผู้กำกับ ปัญหาอินเตอร์เน็ต คนแรก เจ้าคณะภาคให้พระในสายหลวงพ่อบุชา สุภัทโท นุ่งห่มจีวรสีพระราชทาน และใช้ผ้ารัดอกด้วย เมื่อเข้าร่วมประชุม หรือทำกิจอื่น ๆ ที่จังหวัดกำหนด ได้ปรึกษากับเจ้าอาวาสวัดหนองป่าพง แต่ได้รับการแนะนำว่าให้อยู่ในดุลยพินิจของพระแต่ละสาขาเอง จึงนมัสการเรียนถามพ่อแม่ครูอาจารย์ เพื่อรับคำแนะนำในการปฏิบัติ (จาก ลูกศิษย์พระป่า)

หลวงตา ท่านก็แนะนำแล้วให้อยู่ในดุลยพินิจ การพินิจพิจารณา นิสมฺม กรณํ เสยโย บอกแล้วใช้ใหม่ล่ะ ให้พินิจพิจารณา ท่านพูดก็ถูกต้องแล้ว สาขาใดก็เป็นสาขาที่เป็นพระมีศีลมีธรรม ท่านจะต้องปฏิบัติตามหลักของศีลธรรมของท่าน ที่บอกไปว่าเป็นในดุลยพินิจของแต่ละวัดแต่ละสาขา ก็ดุลยพินิจของท่าน ท่านก็ปฏิบัติอยู่แล้วในทางศีลธรรมก็ไม่ทราบจะว่าอะไร ถ้ามหาอะไร ใ้ผู้ถามนี้มันชอกแซก ปากเปราะไม่เกิดประโยชน์

สำนักอาจารย์ชานี้ก็เป็นลูกศิษย์หลวงปู่มนั้นนะ ตั้งแต่เริ่มนั้น อาจารย์มี โคธราช อาจารย์กินรี อาจารย์ทางสามผง สามสีห้าอาจารย์นี้เป็นลูกศิษย์ของท่านอาจารย์มัน ให้ฟังเสียใครยังไม่เคยฟัง มาศึกษาอบรมกับท่านอาจารย์มันเกิดความเชื่อความเลื่อมใส อยากอุทิศดี ท่านบอกว่าอย่าอุทิศดีเลย เห็นไหมท่านพูดเป็นธรรม คือธรรมตาโลกเขาถือกันเป็นฝักเป็นฝ่าย ถ้าท่านทั้งหลายมีความเคารพเลื่อมใสแล้วมาขออุทิศดีใหม่เสีย ท่านก็เลยจะเป็นฝ่ายหนึ่งไป แล้วพรรคพวกของท่านมีจำนวนมากเสียด้วยแล้วจะเข้าพวกท่านไม่ติด ให้ศึกษาอบรมเถอะด้วยศีลด้วยธรรม

สมณเพศพระเราไม่ห้ามมรรคผลนิพพานด้วยกันทั้งนั้น ไม่ว่าธรรมยุตมหานิกาย มีชื่อมีนามตั้งไว้ แม้แต่ไก่เข็กก็มี สำคัญที่การประพฤติปฏิบัติตัวของเราให้ดี จะเป็นนิกายใดก็ตาม ถ้าพูดถึงทางโลกสังคมเขายอมรับกันไว้แล้ว นี่มรรคผลนิพพานก็เปิดเอาไว้แล้วสำหรับผู้ปฏิบัติดีโดยไม่นิยมนิกายนั้นนิกายนี้ เพราะฉะนั้นจึงไม่让您ทั้งหลายอุทิศดีเพื่อประโยชน์ส่วนรวมส่วนใหญ่ ท่านทั้งหลายออกไปแล้วเมื่อไม่อุทิศดี พระทั้งหลายที่เป็นคณะเป็นพรรคพวกของท่านก็จะเข้าท่านติดๆ แล้วศึกษาธรรมก็จะกว้างขวางออกไป นี่ฟังชิวคำพูดหลวงปู่มนั้นนะ ท่านพูดเอง เราฟังได้ถนัด

เพราะฉะนั้นท่านอาจารย์เหล่านี้จึงไม่ได้อุทิศดี แล้วกระจายออกมา อาจารย์ชานี้ก็เคยเข้าไปวัดหนองผือ ตั้งแต่พ่อแม่ครูจารย์มันอยู่วัดหนองผือ อาจารย์ชานี้เข้าไปศึกษาอบรมอยู่ที่วัดหนองผือ ออกมาก็เป็นสายพ่อแม่ครูจารย์มันเดียวกัน เป็นลูกศิษย์เดียวกัน

เป็นแขนซ้ายแขนขวาในอวัยวะเดียวกันนี้เท่านั้น เข้าใจไหมละ เพราะฉะนั้นท่านเหล่านี้พูด เราคอยฟังเสมอ คอยพินิจพิจารณาเสมอ เราเองไม่เคยรังเกียจผู้หนึ่งผู้ใด นิกายใดนะ ขอให้ปฏิบัติดี เข้ากันได้สนิททันที ๆ นี้ธรรมเป็นอย่างนั้นนะ ไม่ได้แยกได้แยะอะไร

อย่างที่พ่อแม่ครูจารย์มันไม่ให้ญาติติถูกต้องแล้ว ตั้งแต่โก่มันก็มีชื่อ ท่านว่า ไปสนใจกับมันอะไร ขอให้ตั้งใจปฏิบัติ ท่านเหล่านี้จึงได้ตั้งใจปฏิบัติแล้วก็มีลูกศิษย์เป็นกึ่งก้านสาขาออกมา เดียวนี้เขาเรียกสายท่านอาจารย์ชา ท่านอาจารย์ชาก็เป็นสายของครูบาอาจารย์ทั้งหลายเหล่านี้ เป็นลูกศิษย์ของอาจารย์กินรี เรื่องราวเป็นอย่างนี้ ก็มีเท่านั้น ไปไหนเราไปได้ ลูกศิษย์ท่านอาจารย์ชาอยู่สำนักไหนเราไปได้หมดเลย เราเข้าสนิททันที ๆ เลย เราไม่ถืออิกายนั้นนิกายนี้ ถือสมณะที่เป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ มรรคผลนิพพานเปิดอ้าอยู่เหมือนกันหมดแล้ว เอ้าว่าไป

ผู้กำกับ คนที่สอง กราบนมัสสองค้หลวงตาด้วยความศรัทธาอย่างยิ่ง

๑. ผมปฏิบัติโดยการทำความรู้อยู่กับร่างกายตลอดเวลา และตามรู้ความคิดและอารมณ์ต่าง ๆ ที่มากระทบจิตอยู่ตลอดเวลา เมื่อมีอารมณ์พอใจหรือไม่พอใจก็จะกำหนดรู้ให้ทัน รู้แล้วก็ปล่อยวาง จะทำอย่างนี้ตลอด กำหนดทันบ้าง ไม่ทันบ้าง คงเพราะสติยังอ่อน และจะนั่งสมาธิช่วงก่อนนอน แต่เน้นสติตามรู้อาการทางกาย ความคิด และรู้เท่าทันอารมณ์มากกว่าการนั่ง ถ้าหลานปฏิบัติอย่างนี้ไปตลอด กิเลสต่าง ๆ จะค่อย ๆ หมดไปได้หรือไม่ครับ เพราะเห็นหลวงตาบอกกิเลสต้องมีสมาธิเป็นพื้นฐาน จึงทำให้ปัญญามีกำลังพอที่จะตัดกิเลสไปได้ แล้วที่หลานทำอยู่นี้ถูกต้องหรือเปล่า หรือว่าต้องเน้นสมาธิไปด้วยครับ

หลวงตา ให้ปฏิบัติอย่างที่ปฏิบัตินั้นแหละ ถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ต้องถามมา ชี้แจงตอบ เขาก็ปฏิบัติกันทั่วโลกอยู่แล้ว ปฏิบัติแบบนี้แหละเขาก็ไม่เห็นถามมา เพราะฉะนั้นจึงว่าชี้แจงตอบ เอ้าต่อไป

ผู้กำกับ ข้อ ๒. ครับ เกือบทุกครั้งที่นั่งสมาธิ จิตของหลานมักจะจำอาการของปีติที่เคยเกิดขึ้น คืออาการตัวลอย จิตจะเป็นไปเองทุกครั้ง แล้วก็ไปนั่งสบาย สงบลุ่มลึกไปเรื่อย ๆ อย่างนี้จะถูกหรือไม่ หลวงตาช่วยแนะนำด้วยครับ (จาก ดนัย)

หลวงตา เอ้าทำไป มันจะลอย มันจะเหาะขึ้นฟ้าแข่งนกเขาบ้างซิเป็นอะไร เรื่องนี้ก็มีอยู่ในธรรมแล้ว พวกปีติห้าหรืออะไร แต่ว่าตัวลอยมีในปีติ ทุกวันนี้ก็มีนะ พระก็มีฆราวาสก็มี นั่งภาวนานี้ตัวลอยขึ้นไป ทุกวันนี้ยังมี นี่ก็เป็นปีติประเภทหนึ่ง ผิดไหม พระพุทธเจ้าสอนไว้ เวลานั้นภาวนาตัวลอยขึ้น ๆ กำหนดเมื่อไรขึ้นเรื่อย ถ้าค่อยปล่อยมันก็

ลง อย่างที่ท่านอาจารย์เสาร์ท่านขึ้นตัวลอย อย่างพระทุกวันนี้มีนะ ขรราวาสก็มี นี่ละธรรม ไม่ได้ขึ้นอยู่กับขรราวาสกับพระ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับผู้หญิงผู้ชาย ขึ้นอยู่กับที่หัวใจไม่มีเพศอย่างเดียวกัน ใจไม่มีเพศ เท่านั้นแหละ หหมดแล้วเหอ

โยมถาม ตัวลอยเองเกิดจากการภาวนา แล้วอย่างท่านพ่อลีที่ท่านสามารถทำให้พระอีกองค์ลอยขึ้นได้

หลวงตา พลังจิตทำให้ขึ้น พลังจิตของท่านมี ลูกศิษย์ของท่านชื่อมนูญ อาจารย์เฟื่องเป็นผู้เล่าให้ฟัง เพราะอาจารย์เฟื่องอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วย นั่งด้วยกันสามคน ท่านว่า ใ้มนูญคนหนึ่ง ชื่อย่อ ๆ นูญ แล้วอาจารย์เฟื่องก็นั่งด้วยกัน คุยกันไปมา “เ้ามนูญนั่ง จะให้ขึ้น” เด็กคนนั้นก็ปู้บปี้บนั่งขัดสมาธิ ทางนี้ก็เอ้าขึ้น ๆ ท่านทำมืออย่างนี้ อาจารย์เฟื่องดู “เอ้าขึ้น ๆ ๆ” ใจของท่านตันอยู่นั้น ทางนี้ขึ้นเลย ขึ้น ๆ พอสมควรแล้วท่านให้ลง ก็ค่อยลง ทางนี้ก็คิดก็กัก นี่ท่านให้เด็กคนนี้ขึ้นแล้วเดี๋ยวท่านจะมาให้เราขึ้น ที่นี้เราจะไม่ขึ้น ว้างั้นนะ จะฝืนท่าน จะไม่ให้ขึ้น สักเดี๋ยวกี้ “เอาเฟื่อง” นั้นว่าแล้ว

ทางนี้ที่ตั้งกำหนด เอา ๆ ขึ้น โอ้โฮ ตัวโยกคลอน มันจะขึ้นจริง ๆ นะ ถ้าหากว่ารอไปสักนิดหนึ่งขึ้นเลย แต่นั่นท่านขี้เกียจ ท่านว่าขึ้น ๆ มันจะขึ้นจริง ๆ ทางนี้กำหนดไว้ไม่ให้มันขึ้น ท่านกำหนดอะไรก็แล้วแต่ท่านละ ท่านบอกกำหนดไว้ไม่ให้ขึ้น บังคับตัวเองไม่ให้ขึ้น แต่ตัวของเรานี้โยกคลอน มันจะขึ้นจริง ๆ สักเดี๋ยวกี้เลยหยุด ว่าหัวดี้อ ท่านบอกว่าหัวดี้อ ก็คือตัวโยกมันจะขึ้น ถ้าหากว่าอีกสักนิดหนึ่งขึ้นเลยว้างั้น จะสู้กับท่าน ต่อสู้กับท่าน แต่ท่านก็ทำเท่านั้นท่านก็เลยหยุดมันก็เลยไม่ขึ้น พอไม่ขึ้นท่านก็ว่า หัวดี้อ ท่านยึดมั่นหนึ่ง

เราก็ยอมรับขึ้นจริง ๆ ว้างั้น ถ้าเราฝืนกับท่านไปไม่นานละขึ้น แต่นี่ท่านทำ เราฝืนท่านก็หยุด แต่ใ้เด็กคนนั้นขึ้นจริง ๆ เราดู เอ้าขึ้น ๆ ๆ ท่านทำมืออย่างนี้ด้วย เอ้าขึ้น ๆ ๆ ขึ้นเลย นั้นกำลังจิต หันมาทางนี้บอกให้ขึ้น ๆ ท่านกำหนดไม่ให้ขึ้น แล้วตัวโยก ไหวอยู่จ้มันจะขึ้น สักเดี๋ยวกี้หยุด นี่อาจารย์เฟื่องเล่าให้ฟัง สำหรับนักภาวนามี ทุกวันนี้มีตัวลอยมีพอกำหนดให้ขึ้น ขึ้นเลย ถ้ากำหนดให้ขึ้น ขึ้นเรื่อยละ ถ้าผ่อนก็ค่อยเบาลง

พระพุทธเจ้าสอนไว้ตรงไหนผิดที่ไหน ก็ทรงผ่านมาหมดแล้วจึงมาสอนโลกด้วยความชอบธรรม ไม่ได้มาด้นมาเดาพวกเรา เพราะฉะนั้นพุทธศาสนาจึงเป็นศาสนาเอกเลย เชียว เรากี้พิสูจน์ของเราด้วยหลักภาวนา หาที่ค้ำไม่ได้เลย มีแต่หมอบราบ ๆ ไปเจอที่ไหนท่านสอนไว้แล้ว รู้ไว้แล้ว เห็นไว้แล้ว สอนไว้แล้วนี่นะ ไม่ใช่อยู่ ๆ เราไปเจอเองนะ เราทบทวนไปปู้บก็ท่านสอนแล้ว ถูกต้องไปหมดพระพุทธเจ้าสอน สมศาสดาองค์เอกสิ้นกิเลสจริง ๆ สอนโลกด้วยความบริสุทธิ์ทุกอย่าง ถูกต้องแม่นยำ

นี่ละฟังเอานะพี่น้องทั้งหลาย เรื่องข้าศึกศัตรูไฟไฟกำลังเผาไหม้พุทธศาสนาที่ทำให้ความร่มเย็นแก่โลกมานาน เวลานี้กำลังหมุนเข้ามา เอาไฟเผาเข้ามาแบบนั้นแบบนี้อย่างที่อ่านตะกั๊น โอ๊ย เราสลดสังเวช ทำไมถึงเลวร้ายเอาขนาดนี้มนุษย์เรา ตั้งตัวเป็นพระเป็นเจ้าฟ้าเจ้าคุณด้วยนี่ยิ่งเลวมาก เสียพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ประทาน ด้วยเจตนาหวังจะเทิดทูนบูชาคุณให้มีแก้ไขปฏิบัติดีปฏิบัติชอบขึ้นไปเรื่อย ๆ ไม่ใช่ให้เป็นแบบเปรตอย่างนี้ เราสลดสังเวช แม้แต่อย่างนี้ก็ตาม โอ๊ย เราสงสารพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯทรงเทิดทูนยก ยังโดดบิ่นลง หมดแล้วนะ

ผู้กำกับ อีกนิตหนึ่งครับ กราบเรียนครับ รายงานข่าวจากวัดป่าหลวงตาบัวครับ หมอสมศักดิ์กราบเรียนว่า นางปากแหงเสื่อตัวเมียนั้นแหละครับ คลอดลูกแล้วครับ คลอดมา ๔ ตัว ตายไป ๑ ตัว เหลือ ๓ ตัว ตัวผู้ ๑ ตัวเมีย ๒ ครับ

หลวงตา ท่านั้นหรือ

ผู้กำกับ ครับผม

หลวงตา เออ จบก็จบเสีย ก็เราไปเยี่ยมมันมาเมื่อ ๒-๓ วัน ท่านจันทร์นี่ก็ดีอย่างหนึ่ง ท่านจันทร์นี่ดีเมตตาสัตว์ นี่ละที่ไม่รุนแรงนักกับเรา เพราะท่านจันทร์นี่เป็นคนคล่องด้าน สมุทราปรการ แต่มาเป็นพระวัดป่าบ้านตาด พอบวชแล้วก็มาอยู่ที่นี่โอ๊ย.ตั้งหลายปี ๖ ปี ๗ ปี นะ ตั้งใจปฏิบัติดีจริง ๆ มาอยู่ที่นี่ไม่มีที่ต้องติ ไกลชิดติดพันกับเรามากทีเดียว ข้อวัตรปฏิบัตินี้วังเหมือนเนรเที่ยว แล้วออกจากรนี้ก็ไปอยู่ทางโน้น ไปอยู่ทางโน้นแล้วทางทองผาภูมิไปหาพม่า นี่แหละเขาถวายที่สร้างวัดเราจึงให้ท่านมาอยู่ที่นี่ ควรดูตรงไหน ๆ เราก็ดู ๆ ละซิ ที่นี้ความดุเหล่านั้นเลยลดลง พอเห็นท่านเมตตาสงสารสัตว์ เลี้ยงสัตว์มาก ความดุเหล่านั้นเลยลดลง ๆ เลยไปอยู่ด้วยกัน คือท่านก็สงสารสัตว์ เราก้สงสารสัตว์ เลยอยู่ด้วยกันได้สบาย ท่านจันทร์นี่นะ ฟังว่าท่านทำวิฑูทางโน้น ออกข่าวอรรถธรรมของเรานั้น แล้วพอดีเราก้มีที่สวนแสงธรรม เวลานี้กระจายทั่วไปหมดสวนแสงธรรม ธรรมะของเราจะออกละที่นี้ ออก ๓-๔ แห่งที่ไหนบ้างผู้กำกับ

ผู้กำกับ ธรรมะที่ออกนะสะ กรุงเทพฯ หลักใหญ่ก็ี่สวนแสงธรรม สถานีวิฑูของหลวงตาเอง แล้วก็อีกสองสถานีที่พวกลูกศิษย์เขาไปเช่าเวลาเอาไว้ ที่กรุงเทพฯ ครับ นอกจากนั้นก็มีที่เมืองกาญจน์ และก็มีที่จังหวัดหนองบัวลำภู

หลวงตา เออ หนองบัวลำภูนี่ก็ี่มี นี่ก็เอาธรรมของเราออก ๆ เวลานี้ธรรมนี้กระจายเรียกว่าทั่วโลกแล้วละ เมืองไทยนี้เรียกว่าทั่วเมืองไทย มีแต่ธรรมของเราออกทั้งนั้น ไม่ปรากฏว่ามีพระองค์ไหนที่ออก ๆ ไม่ปรากฏเวลานี้ มีแต่เรื่องของเราล้วน ๆ เลย จึงว่า

กลายเป็นออกทั่วโลกไปเลย เพราะอินเทอร์เน็ต ๆ นี้ออกทั่วโลกนะ ก็คืออย่างหนึ่ง ที่เรามาช่วยชาติคราวนี้ก็สมกับความมุ่งหวังอยู่ในโลก ๆ คือ ด้านวัตถุหนึ่ง ด้านนามธรรมหนึ่ง ที่เราช่วยโลกคราวนี้ ด้านวัตถุก็ขอบแยก คอยแต่จะล่มจะจมให้เห็นอยู่

ด้านนามธรรมก็เป็นแบบเดียวกันห่างเหินศาสนามากที่สุดทีเดียว ประหนึ่งว่าไม่ใช่ชาวพุทธ วา่จั้นเลยนะ ที่นี้เวลาเทศน์ก็ต้องออกสองแง่ ๆ ด้านวัตถุ ด้านนามธรรมเข้าสู่จิตใจ เทศน์ก็เทศน์ไปอย่างนั้นจริง ๆ ที่นี้เวลาหยุดแล้ว เรื่องโครงการช่วยชาตินั้นมันก็ไม่หยุด ที่นี้ธรรมนะ ธรรมไม่หยุด ออกเรื่อยเลย ส่วนวัตถุก็ยังมีมาประปราย ๆ ส่วนด้านธรรมะนี้ ออกกระจายเรื่อย ๆ นะ เป็นอย่างนั้นละ ก็คืออย่างหนึ่ง ที่ช่วยชาติคราวนี้ก็สมเจตนาของเรา ที่ว่าช่วยทางด้านจิตใจนี้สำคัญ รู้สึกด้านจิตใจของชาวพุทธเราเนี่ย ขอบแยกมากที่สุดเลย พอเทศน์เวลานี้ก็ค่อยตื่นตัว ตื่นใจขึ้นบ้าง

อย่างเทศน์คินวานนี้หรือไง อันนี้ก็ออกเดี๋ยวนั้นทันทีเลย ออกนี้ออกสวนแสงธรรม ออกวิฑู ออกที่ไหนออกทั่วโลก เป็นอินเทอร์เน็ตไปในขณะนั้นอีก ออกหมดเลย เทศน์เหล่านี้เราก็ไม่ได้เทศน์เต็มเม็ดเต็มหน่วยนะ ก็พวกนี้ละมาแบ่ง ถ้ามีแต่เทศน์สอนพระจะไม่เป็นอย่างนี้ละ นี่เทศน์มีพระด้วย ประชาชนด้วย เพราะเราไม่เคย การสอนอย่างนั้นเราไม่เคย สอนพระเน้นหนักทางพระมหันต์ตลอดร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ สอนประชาชนก็เป็นประชาชนไป เราไม่เคยมาคละเคล้ากัน ถ้าคละเคล้ากันก็ไปกลาง ๆ ไปเสียธรรมดา คินวานนี้ตั้งหน้าที่จะอบรมพระ เพราะตั้งปีถึงจะได้มาสอนที่หนึ่ง เข้าพรรษาปีกลายนี้สอน ปีนี้ถึงมาสอน ตั้งปีถึงได้มาสอนพระ เราก็ตั้งหน้าตั้งตาที่จะอบรมพระให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย วา่จั้นนะ ที่นี้คนนั้นมาขอ คนนี้มาขอเกี่ยวกับเรื่องอยากได้ยินได้ฟัง เราจึงได้เปิดโอกาสให้ ที่นี้ธรรมะที่เรามุ่งเอาไว้นั้นมันก็ลดหลดลงมา

การเทศน์ว่าการสอนพระนี้ ถึงจะว่าไม่เคยได้ยินได้ฟังบ้างก็ตาม แต่นี้เรียกว่าเป็นประเภทที่ลดลงมากแล้วเข้าใจใหม่ ให้พอเป็นไปเท่านั้น แบ่งสันปันส่วนให้เฉลี่ยพอดีกัน ถ้ามีแต่พระล้วน ๆ นี้พุ่งเลยเชียวนะ เรื่องเสียงก็เหมือนกัน ทุกอย่างมันจะออกจากกำลังของใจ ธรรมะสูงเท่าไร มันจึงพุ่ง ๆ ๆ ถ้าหากว่าเป็นแต่ก่อนที่ธาตุขันธ์ดี ๆ อยู่เนี่ย โถ จนจะฟังไม่ทัน ของเล่นเมื่อไร

นี่ละพลังของจิต ที่เทศน์วันนั้นก็ว่าพอประมาณ แต่ประชาชนทั้งหลายที่เขาไม่เคยได้ยินได้ฟัง เขาก็จะว่าเทศน์สูง เทศน์อะไรก็แล้วแต่เขาแหละ แต่เรานี่เรียกว่าลดลงแล้ว เทศน์พระก็ไม่เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ ลดลง เพื่อให้เฉลี่ยทั่วถึงกัน ถึงอย่างนั้นเขาก็ว่า เขาฟังพอใจด้วยกันหมดละ อินเทอร์เน็ตก็ออกในวันนั้นเลย

รับฟังรับชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และทางสถานีวิทยุกระจายเสียงทางอุดร *FM 10.325 KHz*
และทางสถานีวิทยุกระจายเสียงจากสวนแสงธรรม *FM 10.325 MHz*